

Slunko se k západu chýlí

♩=176

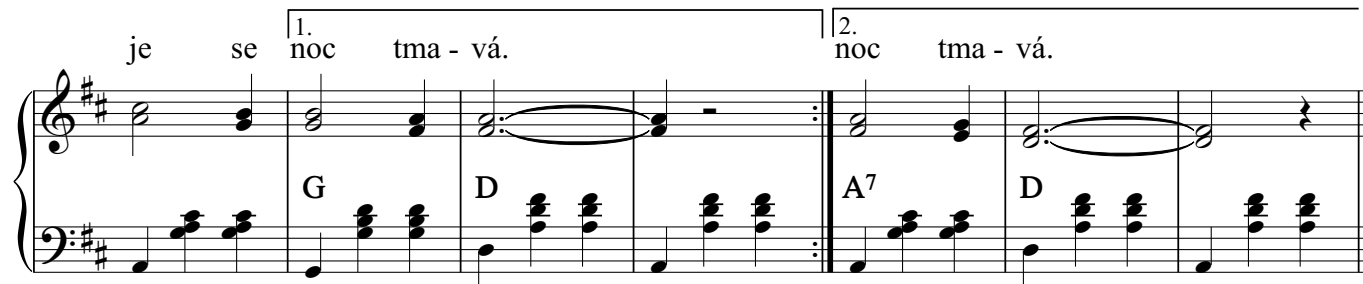
Slun-ko se k zá - pa-du chý - lí, tma - vá noc nas - tá -

vá. Pod ble-dým zá - vo - jem kry - je, kry -

je se 1. noc tma - vá. 2. noc tma - vá.

2. Uprostřed mrtvých leží vojín umírající.
[:A jemu po boku věrný kamarád klečící.:]
3. Hlavu svou k němu kloní ubožák strnulý.
[:Pověz, ó bratře drahý, co tvé srdce bolí.:]
4. Tento prsten mi sejmi, než ztuhnou ruce mé.
[:Dopisy vyndej z tlumoku, vezmi si je k sobě.:]
5. Jestli tě někdy osud k domovu zanes.
[:Odevzdej ty věci drahé mé milé Mařence.:]
6. Řekni jí, že jsem padl v bitvě u Lublina.
[:Naposled její jméno že vyřkla ústa má.:]
7. Král má svou korunu, Pán Bůh svoje nebe.
[:Každý ptáček má své hnízdo, jen já nemám tebe.:]